

HJÆLP TIL ARMENSKE BØRN.

Horsens Y's Men's Club arbejder blandt andet for at hjælpe børn og unge i Danmark og i Armenien. Vi støtter Armenien, fordi det er et lille kristent land i en meget urolig region.

I efteråret 2020 startede der en krig mellem Azerbajdsjan og Armenien om retten til enklaven Nagorno-Karebakh. Enklaven er fortrinsvis befolket af kristne Armenier og beliggende inde i det muslimske Azerbajdsjan.

Horsens klubben har i en årrække støttet KFUM i Vardenis, en lille by kun 20 km fra grænsen til Azerbajdsjan, og vi har gode kontakter i byen. 4 medlemmer fra klubben har senest i 2018 været på besøg.

Vi har nu været vidne til hjerteskrærende scener dels fra TV, men også i mails og Facebook fra vores venner i Vardenis.

Flygtningene fra enklaven har i hast måttet forlade deres hjem og finde indkvartering i selve Armenien.

I byen Vardenis blev alle børn, kvinder og ældre evakueret under krigen. Krigen sluttede efter 44 dage med nederlag til Armenien med mange døde og sårede og mellem 70 – 100.000 flygtninge.

Smerten for Armenierne var næsten ubærlig, da krigens udfald i stor grad skyldes den afgørende hjælp Azerbajdsjan fik fra Tyrkiet, der er Armeniens gamle smerte fra tiden med Folkemordet.

Horsens Y's Men's Club startede et projekt blandt alle Y's Men i Danmark for at hjælpe vore venner i Armenien.

Projektet var rettet mod børn der er flygtet og vi ønsker at hjælpe med alle basale nødvendigheder.

KFUM i Vardenis genåbnede i april 2021 og har indtil videre modtaget et stort antal børn.

Her får de tøj, mad og undervisning og derved mulighed for at starte en ny tilværelse.

Ved udgangen af september måned har vi indsamlet og støttet KFUM med 102.000 kr. – et beløb som vi på bevægelsens og egne vegne er stolte af.

KFUM forventer at ordningen kan køre op til 2 år for gaven fra Y-Men i Danmark. Såfremt nogen fortsat ønsker at støtte dette projekt, er dette særdeles velkommen og støtten kan sendes til Sydbank, reg. Nr. 7045, konto nr. 1351640.

Vores samarbejdspartner og kontaktperson i Vardenis er Fru Varditter Hambardzumyan der er leder for KFUMs børnehus i Vardenis (billede af Varditter)

Varditter Hambardzumyan fortæller at situationen fortsat er meget vanskelig. Jeg ønsker ikke at skabe en slags grædende billede hele tiden, men vi har en situation, der ikke har stabiliseret sig i løbet af det sidste år. Vi tænker kun på faren for en fornyet krig. I går blev beboerne i de omkringliggende landsbyer evakueret igen, Der er ofre, fanger, sårede. Vores fjende ønsker en "korridor til en anden broderstat", de ønsker at beslaglægge det sydlige Armenien for en forbindelse direkte med Tyrkiet, så angrebene er genoptaget. Det tidligere udviklingsland er blevet et slags helvede. I dag ved vi endnu ikke, hvad der så skal ske. Og sådan lever vi hver dag.

Vi har i oktober 2021 fået disse to breve fra personer som bliver hjulpet af KFUM i Vardenis.

Tsaghik er mor til Hayrapetyan. Familien har siden 2013 boet i landsbyen Karvachar i Artsakh. Manden deltog i krigen i 2020 og resten af familien blev deporteret til Vardenis..

Min lille dreng begyndte at deltage hos KFUM. Først var han meget aggressiv og bange, han lyttede ikke til nogen. Nu er han roligere. "Nu drømmer jeg kun om fred, jeg vil gerne takke alle med hjælp fra hvem vi var i stand til at genopdage os selv og vende tilbage til livet.

“Mit navn er Manvel Minasyan, jeg er 14 år gammel, og den anden er min søster Mariam Minasyan, 11 år gammel. Jeg har en lillebror, Petros, derhjemme, 1 år og 8 måneder gammel. Min far er Kamo (Mosh) Minasyan deltog i den fire dage lange krig i Artsakh i 2016 og i september 2020. Billedet, som min søster og jeg holder i vores hænder, viser min far, der døde den 2. oktober 2020. Han dækkede og reddede to andre unge soldaters liv fra granatsplinter med sin egen krop. Min søster og jeg besøger nu KFUM i Vardenis. Vi får mange nye venner. Vi lærer , meget og vi elsker vores lærer Sirusik Saghatelyan. KFUM har bragt os ud af stress; det gav os en ulidelige hverdag. Min drøm er nu, at få en god uddannelse af hensyn til moderlandet og min afdøde far.

Artiklen er skrevet for Horsens Ys Mens Club af Karl Haubjerg
Horsens den 21-11.2021.